

Ressenya del conferenciant

Vicent J. Botti Navarro (València, Novembre 1957) és Enginyer Tècnic Industrial, Enginyer Industrial (1983) i Doctor en Informàtica (1990) per la UPV. És professor de la Universitat Politècnica de València des de l'any 1984 i en l'actualitat Catedràtic d'Universitat de l'Àrea de Llenguatges i Sistemes Informàtics. Ha ocupat diversos càrrecs de gestió en la UPV, ha estat Director del Departament de Sistemes Informàtics i Computació, Vicedegà d'Ordenació Acadèmica de la Facultat Informàtica, Sotsdirector d'Infraestructura de l'Escola Universitària d'Informàtica i Secretari del Departament de Sistemes Informàtics i Computació. En l'àmbit científic les seves àrees d'interès són els sistemes multi-agent i la intel·ligència artificial, ha publicat més de 200 articles científics en revistes i conferències científiques d'aquestes àrees. És responsable del Grup d'Investigació de Tecnologia Informàtica i Intel·ligència Artificial (GTI-IA). És i ha estat investigador principal de diversos projectes d'investigació competitius a nivell nacional i internacional i de diversos projectes de transferència de tecnologia, en l'actualitat és Investigador Principal del projecte del Programa d'Investigació d'Excel·lència Prometeu 'Advances on Agreement Technologies for Computational Entities (ATforCE)' i un dels tres investigadors principals del projecte Consolider Enginyo 2010 'Agreement Technologies'. Col·labora estretament amb les comunitats científiques nacionals i internacionals d'Intel·ligència Artificial i Sistemes Multiagent menjant membre i president de diversos comitès científics i d'organització de congressos en les seves àrees d'interès.

Resum de la conferència

Davant la nova generació de sistemes informàtics distribuïts emergeix un nou paradigma: les Tecnologies de l'Acord. L'autonomia, interacció, mobilitat i obertura són les característiques que el paradigma cobrirà des d'una perspectiva teòrica i pràctica. L'alineació semàntica, la negociació, l'argumentació, les organitzacions virtuals, l'aprenentatge, el temps real, i diverses altres tecnologies seran l'útil per a definir, especificar i verificar tals sistemes.

El nou paradigma estarà estructurat al voltant del concepte d'acord entre entitats computacionals. Aquests acords han de ser consistents amb el context normatiu en el qual s'estableixen i permetran, una vegada acceptats, que les entitats es cridin per a realitzar serveis mutus i els compleixin. Una entitat, pel fet de ser autònoma, pot triar complir o no un acord, i hauria de complir-los quan són una obligació derivada dels acords establerts. La seguretat en l'execució es basarà en mesures de confiança i reputació. Aquestes mesures ajudaran en els processos de presa de decisió de les entitats de cara a determinar amb qui interactuar i que condicions d'acords acceptar.